

Arrest

nr. 212 764 van 22 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 8 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 oktober 2018.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 november 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen in 1988 en heeft zich vluchteling verklaard op 1 oktober 2018.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 12 oktober 2018 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 25 oktober 2018.

1.3. Op 29 oktober 2018 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Nador, de Marokkaanse nationaliteit te bezitten en een soennitisch moslim te zijn. Uw vader, die soldaat was in Frankrijk, hebt u eigenlijk nooit gekend. Uw moeder heeft u op uw 8ste of uw 9de levensjaar afgestaan aan een vrouw die u meenam naar Melilla in Spanje. Dit uit miserie en omdat ze een andere man had, zo vermoedt u.

In Spanje hebt u nooit papieren gehad en u werkte er in het zwart als arbeider en in de bouw. In 1988 werd u door een Spanjaard en een Marokkaan naar België gebracht om hier te werken in de tomatenpluk. Ook dit was in het zwart. Na een tweetal jaar keerde u, op aangeven van uw werkgever hier, via Melilla terug naar Nador om uw paspoort en documenten in orde te brengen, waarna u in 1991 naar België terugkeerde om hier te werken.

U verbleef en werkte hier veelal illegaal, zo stelt u, en ondernam verschillende pogingen om uw verblijf hier te legaliseren, doch hierop kreeg u nooit een positief antwoord.

U woonde hier samen met een Spaans/Belgische vrouw met wie u drie kinderen kreeg, doch in 2005 heeft ze de kinderen genomen en is ze weggegaan, zo stelt u. In dit jaar vernam u ook van andere mensen dat u hier een zus heeft wonen.

Op 3 mei 2014 werd u door de Belgische autoriteiten gearresteerd naar aanleiding van een inbreuk op de wetgeving inzake drugs en een dag later werd u overgebracht naar de gevangenis waar u door de Dienst Vreemdelingenzaken werd weerhouden en naar het gesloten centrum werd overgebracht teneinde u van het grondgebied te verwijderen. Uw repatriëring naar Marokko stond gepland op 4 oktober 2018, doch diende te worden geannuleerd omdat u op 1 oktober een verzoek om internationale bescherming indiende.

U stelt nu bescherming aan te vragen omdat uw jeugd en uw leven verpest zijn en u in Marokko niets of niemand meer heeft. Daarenboven hebt u hier van mensen vernomen dat u een zus hebt en zou er ook nog familie van vaders- en moederskant wonen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. U werd op 25 oktober 2018 opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud in het kader van een versnelde procedure. Het feit dat u slechts een verzoek indiende om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die zou leiden tot uw terugdrijving of verwijdering, uit te stellen of te verijdelen, was tot dan toe een vaststaand feit en rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek tijdens deze fase van de procedure.

Er dient na het persoonlijk onderhoud door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde asielmotieven geen verband houden met de Vluchtelingenconventie en wel om volgende redenen.

Zo blijkt uit uw verklaringen dat u op jonge leeftijd door uw moeder werd afgestaan aan een vrouw die in Spanje woonde en dit uit miserie en omdat ze een andere man had (CGVS p.3). U geeft aan in Spanje altijd in de illegaliteit gewoond en gewerkt te hebben en in 1988 het land te hebben verlaten om hier in België te komen werken. Begin jaren '90 ging u terug naar Nador om uw papieren in orde te maken en in 1991 kwam u terug naar hier om te werken. U stelt nu een verzoek om internationale bescherming in te dienen omdat uw jeugd werd verpest, u in Marokko niets of niemand meer heeft, u er geen plek heeft om naartoe te gaan en u vernomen heeft dat u hier familie heeft (CGVS p.4). Er dient te worden vastgesteld dat u zich louter beroept op socio-economische motieven en hieruit kan niet worden

geconcludeerd dat u een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren ten gevolge van uw ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

Evenmin zijn er redenen om u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art. 48/4, §2, b van de gecoördineerde Vreemdelingenwet. U heeft gezien bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in het geval u zou terugkeren naar Marokko, temeer u expliciet aangeeft nooit problemen met uw autoriteiten te hebben ondervonden (CGVS p.3).

Vervolgens dient nog aangestipt dat de vaststelling dat u pas een verzoek om internationale bescherming indient drie dagen voor de geplande repatriëring erop wijst dat u effectief geen nood hebt aan internationale bescherming, maar er enkel op uit bent de op handen zijnde repatriëring te laten annuleren en uw verblijf hier te verlengen (CGVS p.4).

Gezien het geheel van bovenstaande observaties kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur, betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en onderneemt hij een poging om de weigeringsmotieven te verklaren of te weerleggen.

Verzoeker herhaalt zijn asielmotieven, namelijk dat hij op een erg jonge leeftijd door zijn moeder werd afgestaan aan een Spaanse dame en hij nooit een normale jeugd of leven heeft gehad. Hij heeft naar eigen zeggen geen enkele band met Marokko en is volledig vervreemd van dat land. Hij is opgegroeid in Europa en wordt in Marokko als te 'westers' beschouwd. Hij heeft er geen familie waar hij terecht kan, noch een sociaal netwerk waarop hij beroep zou kunnen doen. Verzoeker voert aan dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte geen rekening heeft gehouden met deze elementen en niet heeft onderzocht in welke omstandigheden hij zal terecht komen indien hij teruggestuurd zou worden naar Marokko. Verzoeker is ervan overtuigd dat hij er zal onderworpen worden aan onmenselijke en vernederende behandelingen, wat een schending uitmaakt van artikel 3 EVRM.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming geweigerd omdat (i) hij stelt een verzoek om internationale bescherming in te dienen omdat zijn jeugd werd verpest, hij in Marokko niets of niemand meer heeft, hij er geen plek heeft om naartoe te gaan en hij vernomen heeft dat hij hier familie heeft zodat dient te worden vastgesteld dat hij zich louter beroept op socio-economische motieven en hieruit niet kan worden geconcludeerd dat hij een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren ten gevolge van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging, (ii) hij evenmin aannemelijk heeft gemaakt dat er in zijn hoofde een reëel risico bestaat op ernstige schade wegens foltering, of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in geval hij zou terugkeren naar Marokko, temeer hij expliciet aangeeft nooit problemen met zijn autoriteiten te hebben ondervonden en (iii) de vaststelling dat hij pas een verzoek om internationale bescherming indient drie dagen voor de geplande repatriëring erop wijst dat hij effectief geen nood heeft aan internationale bescherming maar er enkel op uit is de op handen zijnde repatriëring te laten annuleren en zijn verblijf hier te verlengen.

2.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 29 oktober 2018 (CG nr. 1818246), op motieven

moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.4. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zoals correct wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, beroept verzoeker zich voor zijn verzoek om internationale bescherming immers louter op socio-economische motieven op basis waarvan niet kan worden geconcludeerd dat hij een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren ten gevolge van zijn ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen overtuigende poging onderneemt om de pertinente en draagkrachtige motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat verzoeker geenszins aantoonbaar een nood te hebben aan internationale bescherming, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Zo toont verzoeker met zijn stelling in het verzoekschrift dat hij in Marokko als te 'westers' beschouwd wordt op geen enkele manier *in concreto* aan dat zijn verblijf in Europa van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Marokko niet opnieuw zou kunnen opnemen en hij zich bij een terugkeer naar zijn land van herkomst niet zou kunnen aanpassen aan de aldaar geldende gewoonten, normen en levenswijze. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat hij omwille van zijn jarenlange verblijf in Europa dermate verwesterd zou zijn dat hij dreigt te worden geïmigreerd of vervolgd in Marokko. Voor het overige komt verzoeker in wezen niet verder dan het louter herhalen van en volharden in zijn asielmotieven, het uiten van blote beweringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan geacht worden en waarmee hij er aldus niet in slaagt hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Dat verzoeker geen enkele band heeft met Marokko, hij volledig vervreemd is van het land en hij er nergens terecht kan, zijn blote beweringen en wordt overigens tegengesproken door het feit dat hij begin jaren '90 vrijwillig terugkeerde naar Nador om er zijn paspoort en documenten in orde te brengen. Logischerwijze heeft verzoeker in deze periode ergens verbleven zodat het niet onredelijk is te veronderstellen dat hij in zijn land van herkomst familieleden en/of kennissen heeft.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus wordt weerlegd, blijft de motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Marokko zou hebben gekend of zal kennen en gaf integendeel expliciet aan nooit problemen met de autoriteiten te hebben ondervonden.

In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet. Uit niets blijkt immers dat er in Marokko actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

2.7. In zoverre verzoeker nog artikel 3 EVRM geschonden acht, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.8. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.9. Waar verzoeker *in fine* vraagt om, in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen teneinde het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen toe te laten de nodige bijkomende onderzoeksmaatregelen te nemen en een nieuwe beslissing te nemen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Het enig middel is ongegrond. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS